

FEBRUARI/MAART 2013

inBeweging

Nieuwsbrief van de Anarchistische Groep Nijmegen

Tijd voor een nieuwe inBeweging

Redactioneel

Voor je heb je een verse kopie van de derde editie van inBeweging, de nieuwsbrief van de AGN die op irreguliere basis verschijnt.

Met dit nummer willen we een, inspirerend jaar inluiden door een overzicht te bieden van dingen die er binnen en buiten Nijmegen worden georganiseerd door de links-radicale beweging.

Daarom hebben we in dit nummer een stuk over alternatieve economie, een artikel over de situatie in Griekenland, een artikel over wat wij daarvoor in Nijmegen doen ter solidariteit en nog veel meer. Tot slot is er natuurlijk de agenda, waarin je alle noemenswaardige activiteiten van Nijmegen zult vinden!

Net als altijd organiseert het ABC iedere vierde woensdag van de maand een solidariteitsavond voor gevangenen, en de AGN organiseert vanaf nu elke tweede woensdag van de maand een info- of discussieavond. Wederom zijn er feestjes in collectief eetcafé de Plak, en kun je eten tegen grenzen bij Mulawan. Ook komt Heel Nijmegen Plat eraan, een feest van een aantal collectief gedraaide plekken als de Grote Broek, de Bijstand en De Plak en dit jaar ook ABC, Etalage Derde Wal en de AGN.

Voor ons is deze nieuwsbrief een onderdeel van een bredere strijd tegen de toenemende repressie, verrechtsing en maatschappelijke vertrutting. Door de onderlinge verbanden tussen verschillende plekken en initiatieven zichtbaar te maken en te bevorderen willen we de sociaal-politieke samenhang versterken. Ook willen we met deze nieuwsbrief mensen op de hoogte brengen van dingen die er in de wereld spelen en verslag doen van acties. We proberen vorm te geven aan die strijd door als AGN deel te nemen aan acties en demonstraties, info- en discussieavonden te organiseren en radicale teksten en literatuur te verspreiden.

Het komende jaar zullen er weer volop radicale, sociale, politieke en gezellige initiatieven georganiseerd worden waarmee we elkaar inspireren om in beweging te komen en te blijven. Op deze manier kunnen we ons samen verweren tegen sociale afbraak en het oprukkende kapitalisme, dat zich in elke ader van onze samenleving probeert te nestelen. En we gaan (verder) bouwen aan een werkelijk vrije, gelijkwaardige en sociale wereld zonder uitbuiting, bazen en politici!

Opgeven voor de digitale nieuwsbrief, bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

12-1-2013 - Demonstratie van 10.000 anarchisten in Athene, Griekenland in solidariteit met de ontruimingen van belangrijke sociale plekken.

Kapitalisme en Antikapitalisme

Discussiestuk

Door Peter Storm

Het kapitalisme is wereldwijd de afgelopen vijf jaar omstreden geraakt. Er is een wijd verbreid gevoel dat er iets helemaal niet in orde is, dat de huidige gang van zaken niet eerlijk is en ook niet houdbaar: een breed levend maar onscherp antikapitalistisch sentiment.

Dit sentiment gaat echter niet automatisch de goede kant op. Antikapitalisme als gevoel is er, maar als samenhangend verhaal is het helaas een marginaal verschijnsel. Om aan een bruikbaar antikapitalisme te komen, is een analyse van wat het kapitalisme is, een begin.

> LEES VERDER OP PAGINA 3

AGN-Avonden

Activiteiten

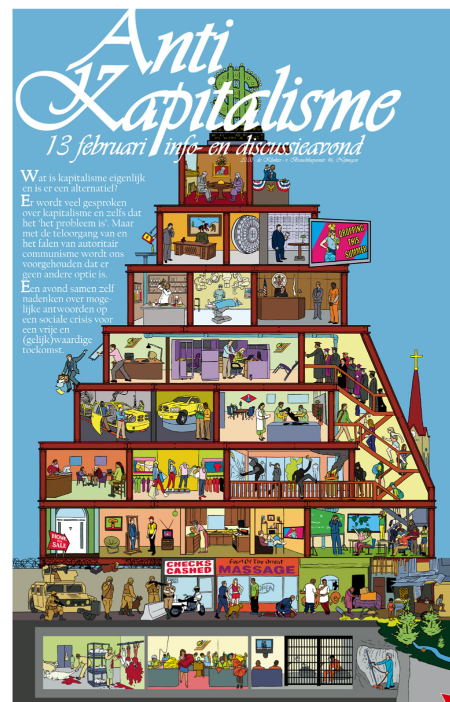
De tweede woensdag van de maand na het soepcafé in de Klinker is tegenwoordig een vaste avond van de AGN. Op deze avonden organiseren we informatie- en discussieavonden rondom verschillende thema's. In december organiseerden we onze eerste discussiebijeenkomst: Talk&Rock.

Deze avond werd ingeleid door de film Anarkos – Introduction to anarchism, waarin enkele bekende namen vertelden over de geschiedenis van het anarchisme en uitlegden wat het anarchisme volgens hen inhoudt. Aansluitend was er een discussie over de verhouding tussen theorie en acties. Kommen we nog wel toe aan acties door al het vergaderen en zo ja hebben we daar dan wel goed over nagedacht?

In januari was het de beurt aan de staat. Onder de naam 'Hate the State!' hebben we met een groep van ongeveer 25 mensen gekeken naar wat de staat voor ons betekend en hoe we de rol van de staat in onze samenleving zien. Vervolgens hebben we ons gebogen over verschillende vragen: wat willen we van de staat en hoe verhouden we ons tot de staat in onze acties. Het onderwerp 'de Staat' was echter nogal breed, daardoor kwam het dat niet iedereen op dezelfde lijn zat. In het vervolg willen we proberen om door middel van een heldere inleiding en een betere vraagstelling de discussie gestructureerder te laten verlopen.

Beide avonden kenmerkte zich door een goede opkomst. Wat ons betreft maken de bijdragen van de aanwezigen, mensen van verschillende achtergronden met interessante ideeën en analyses, de avonden tot een succes.

In februari zijn we terug, ditmaal met een avond over kapitalisme. De avond zal ingeleid worden door een spreker, waarna we gaan kijken naar wat kapitalisme betekend in onze huidige samenleving en onze beweging. Daarna zullen we zoeken naar mogelijke alternatieven en hoe we onze antikapitalistische strijd vorm kunnen geven.

INFO- EN DISCUSSIEAVOND:
KAPITALISME EN ANTIKAPITALISME

13 februari - 20:00 - entree gratis
De Klinker (v. Broeckhuysenstr. 46, Nijmegen)

Acties tegen het gevangenis-complex

in solidariteit met gevangen kameraden en andere gevangenen ...

Tijdens de jaarwisseling 2012-2013, hebben we talrijke demonstraties en manifestaties gezien bij gevangenissen over de hele wereld. Op onze website is hiervan een lijst te vinden gepubliceerd door *"Silvester zum Knast"* (*met de Jaarwisseling naar de Bak*), een initiatief uit Duitsland om gevangenen met de jaarwisseling steun te betuigen en als aanklacht tegen het gevangenissysteem in zijn geheel.

Met de wereldwijd demonstraties wordt getracht de isolatie van gevangenen te doorbreken en hen te tonen dat zij niet vergeten zijn. Op veel plekken werden daarbij ook de nodige flyers uitgedeeld met uitleg over de functie van gevangenissen in onze samenleving en het uitlichten van specifieke zaken als bijvoorbeeld gevangen kameraden.

Ook in Nederland was, dit jaar voor de derde maal op rij, een nachtelijke inleiding van het nieuwe jaar bij een gevangenis. Dit jaar was dit de nieuwe locatie van uitzetbajes Schiphol. Vanuit Amsterdam trokken 's avonds laat tientallen activisten naar de Schipholgevangenis voor een traditionele luidruchtige oudejaarsdemo in solidariteit met opgesloten vluchtelingen. In de nieuwe hypermoderne locatie zal plaats worden gemaakt om meer dan 1000 mensen op te kunnen sluiten. De lawaaidemonstratie

COLOFON
inBeweging is de nieuwsbrief van de AGN en verschijnt onregelmatig
Bijdragen of meehelpen verspreiden?
Mail naar agn@riseup.net

>VERVOLG PAGINA 1 Volgens mij is de kern van het kapitalisme: dwangmatig winstbejag, gebouwd op uitbuiting via loonarbeid en productie voor verkoop. Twee bakkerijen werken op dezelfde markt. Wie dezelfde broden iets goedkoper weet te bakken, trekt meer klanten. Dat bedreigt de marktpositie van de bakkerij wiens broden iets duurder zijn. Die móét kosten zien te drukken zodat diens broden net zo goedkoop worden – of nog goedkoper. Dat kosten drukken is dwangmatig: doen ze dat niet, wint de concurrent de race en gaat de ander failliet. De opbrengst gaat deels, als winstinkomen, in eigen zak, maar vooral naar investeringen. Die zijn nodig om de concurrent voor te blijven. Pure systeemdwang.

Het winstbejag gaat via uitbuiting door middel van loonarbeid. Dat gaat ogenschijnlijk eerlijk. Ondernemer en arbeider staan tegenover elkaar als vrije, gelijke mensen die arbeidscontracten afsluiten. Zij kopen mijn arbeidskracht voor acht uur. En krijgen alles wat ik in die acht uur maak. Maar betalen ze mij de waarde van wat ik in die acht uur maak? Nee. Ze betalen me een loon, genoeg om van te leven en productief van te blijven. Maar veel minder dan de waarde van

JIJ EN IK MOETEN ONZE ARBEIDSKRACHTVERKOPEN

wat ik in die werktijd maak. Achter de gelijke ruil tussen mijn arbeidsvermogen voor bepaalde tijd, en een loon of salaris, gaat ongelijkheid schuil, uitbuiting. Omdat machines, bedrijven, installaties, fabrieken die vereist zijn om allerlei werkt te doen, privé-bezit zijn, moeten jij en ik onze arbeidskracht verkopen aan die privé-bezitters om een inkomen te krijgen. Alweer: pure systeemdwang.

Uitbuiting door loonarbeid is de manier waarop kapitalisten ons laten werken, om er steenrijk van te worden maar vooral om te investeren om de concurrent voor te blijven. Het leidt tot het zo laag mogelijk houden van lonen en salarissen, en het zo productief maken van arbeiders. Werkdruk en stress zijn ingebakken.

Concurrentie wordt met grote bedrijven

BEVOLKINGEN DIE ZICH MOETEN VERWEREN TEGEN ROOF VAN WERKKRACHT EN GRONDSTOFFEN

internationaal. Staten steunen de ene groep megabedrijven tegen de andere groep die door concurrerende staten gesteund worden. Die staten bewapenen zich tegen elkaar, en tegen bevolkingen die zich verweren tegen pogingen om werkkracht en grondstoffen te komen roven en leegzuigen. Oorlog is in het kapitalisme ingebouwd. Milieuverwoesting ook, want invoering van schonere technieken kost geld. Groei is ingebakken in het kapitalisme, wiens bedrijven altijd jagen naar nieuwe winstmogelijkheden, nieuwe gebieden om te ontsluiten, nieuwe productietakken om in te investeren. Al wordt technologie schoner dan werkt eindeloze groei dit positieve milieu-effect tegen. Een antikapitalistisch perspectief is onmisbaar voor vredesactivisme en milieustrijd. Dat maakt antikapitalisme tot een perspectief dat elk strijdterrein doortrekt en verbindt.

Het kapitalisme is een totalitair systeem. Niets is veilig voor de greep van de commercie. Het kapitalisme is niet alleen meer extern opgelegd door rijken en machtigen; het is overal. There is no escape. Maar er is wel verzet. Het systeem zit vol breuklijnen. De belangrijkste is die tussen degenen die het werk doen en degenen die ons aan het werk zetten en ervan leven. Voor hun winst hebben ze onze werkkracht nodig. Verzet van werkenden is de permanent tikkende tijdbom onder het kapitalistische systeem.

Daar ligt de grondslag voor effectief antikapitalisme. Nee, de strijd voor hoger loon en kortere werktijden stelt niet automatisch het kapitalisme ter discussie. Maar in dat verzet ontdekken mensen wel een paar waarheden over hun eigen kracht, en over de overbodigheid van de baas. Antikapitalisme sluimert daar, waar groepen mensen tegen hun baas néé zeggen, en waar ze dat néé met directe actie kracht bij zetten. Het is aan mensen die zich van de noodzaak van antikapitalisme bewust zijn, om dat sluimerende bewustzijn wakker te helpen maken en om te helpen smeden in een vastberaden inzet voor een andere, vrije en solidaire wereld.

Een uitgebreide versie van dit artikel is op onze website te vinden: www.anarchitischegroepnijmegen.nl

PETER STORM is blogger en actief anarchist en heeft zijn eigen website www.ravotr.nl waar hij kritische stukken publiceert over actualiteiten.

---

was ondanks het slechte weer wel succesvol en later werd ook duidelijk dat de migranten het binnen ook goed konden horen.

In Berlijn, zijn er met oudjaar ook twee demonstraties gehouden. Dit jaar werd er gemobiliseerd onder het motto:

"Grenzen und Mauernein reißen – für eine solidarische Gesellschaft!"

Er waren twee demonstraties waarvan de eerste overdag, met als doel de Lichtenberger vrouwengevangenis niet ver uit het centrum. Hoewel de sfeer bij de eerste demonstratie er niet helemaal in zat was de opkomst wel aardig – er waren zo'n 200 deelnemers. Later die nacht zou er om 22:45 nogmaals verzameld worden om naar de Moabit-gevangenis in het westen van Berlijn te trekken. Deze avonddemonstratie was echter duidelijk hetgeen waar velen op hadden gewacht en, naast een strijdbare demonstratie, was ook de opkomst aanzienlijk groter. Hier waren zo'n 500 deelnemers aanwezig.

In Duitsland waren er naast de demonstraties in Berlijn ook in vele andere steden kleinere demonstraties. In Griekenland was er in Athene een strijdbare demonstratie met massale opkomst. In de Verenigde Staten waren er demonstraties in o.a. Durham, Seattle. New York, New Orleans, Vancouver, Montreal, en ook Oakland. Voorafgaand aan deze demo was er een breed spectrum aan sprekers die agiteerden tegen het 'Amerikaanse industriële gevangenis complex'' ontstaan door de privatisering van het gevangeniswezen, en het structurele racisme dat deel uit maakt van het gerechtssysteem in de VS. Er waren sprekers uit de latino-, zwarte-, moslim- en queergemeenschap, mensen van Occupy Oakland's anti-repressiecommitee, de 'Black Riders' en 'Anarchists of Color'. Daarna werd net als bij veel andere demonstraties naar de gevangenis getrokken om daar de gevangenen te begroeten en om een begin te maken aan het afbreken van de gevangenismuren.

Griekenland: een vlam ontstoken

Reisverslag

Door Tommy Ryan

In onze eigen media en de massamedia wordt veel bericht over de sociale conflicten die al langere tijd in Griekenland plaats vinden. Internationaal wordt door de links-radicale beweging met grote ogen gekeken naar de schaal waarop dit conflict in de straten wordt uitgevochten. Hierin schuilt echter een gevaar: door de focus op geweld in onze samenleving, de machteloosheid en de spektakelmaatschappij waarin we leven, is er een risico te vervallen in een blindstaren op de direct gevechten.

Deze gevechten dragen op zichzelf echter niet de sociale verandering in zich die wij, willen bewerkstelligen: namelijk, macht aan de gehele maatschappij. Ze zijn slechts een lichte verschuiving van de macht. De sociale transformatie zal uiteraard onvermijdelijk een conflict tussen de oude wereld en een nieuwe wereld opleveren. Staat en Kapitaal zullen hun macht niet zomaar uit handen geven. Maar we moeten niet vergeten dat tegen de 'achtergrond' van dit gevecht het sociale experiment plaats vindt dat zal leiden tot het uiteindelijk doel: een vrije, rechtvaardige en sociale samenleving. Dit is dan ook waar we in de rest van de Europa zo veel van kunnen leren.

Er vindt een sociaal experiment plaats

In solidariteit met deze strijd in Griekenland zijn meerdere malen internationale solidariteitsacties geweest waaraan ook in Nederland gehoor gegeven is. Met de AGN hebben wij hier ook onze bijdrage aan geleverd in initiatieven als het inmiddels ter ziele Griekenland is Overal, spandoek acties in solidariteit met een hongerstaking van migranten in Griekenland en deelname aan verschillende demonstraties. In een poging om de solidariteit – enigszins abstracte met enkel een communiqué en een paar foto's – meer concreter vorm te geven, reisde ik samen met een vriend af naar Griekenland. Onze insteek was om directe verbanden te leggen met bij de sociale strijd actief betrokken individuen en groepen om zo ook op materiële basis mogelijke ondersteuning te bieden.

We moeten realiseren dat onze tegenstanders, Staat en Kapitaal, zich heel goed organiseren op internationaal niveau. En dat er sinds de Tweede Wereldoorlog, met de vorming en vergaande ontwikkeling van de Wereldbank, het IMF, de NAVO en de Europese Unie, meer uitwisseling dan ooit is tussen de verschillende regeringen en semi-geprivatiseerde instellingen. Deze internationaal gecontroleerde financiële stromen en militaire- en politionele samenwerking zijn een groot risico voor geïsoleerde opstanden of sociale revoluties. Ze hebben meer dan ooit het risico onder de voet gelopen te worden door externe mogendheden die zich zullen inmengen vanwege hun belang in het behouden van de huidige sociale orde.

Net als klokwerk

Om de situatie in Griekenland te begrijpen is het belangrijk allereerst een korte blik te werpen op de zeer bewogen geschiedenis van het land. Het doet realiseren dat, voorgelogen door de media en het onderwijs, Griekenland geen 'gewoon Zuid-Europees (vakantie) land' is. Of misschien toch wel. Als je even graaft in de geschiedenis, ontdek je al snel dat achter de goed gestructureerde façade van het hedendaags kapitalisme een bewogen geschiedenis voor eigenlijk heel Europa verscholen ligt. Ook voor Griekenland geldt dat niet, na lange tijd van stabiliteit, er nu een situatie van instabiliteit is ontstaan door de economische- en sociale crisis. Maar dat de huidige sociale onrust slechts één klassen-conflict is in een lange lijn van conflicten teruggaande tot het begin van de vorming van de Griekse staat.

Na verscheidene territoriale oorlogen met de Turkse staat en verscheidene landen in het Balkan gebied, de instelling van een republiek en vervolgens wederom een monarchie, werd in 1936 door middel van een coup een militaire dictatuur gesticht. In 1941 bezetten Italië, Duitsland en Bulgarije Griekenland. Er ontstond een grote partizanenbeweging vooral bestaande uit communistische groepen. Onder de voorgaande dictatuur en opvolgende bezetting bereikte de repressie van de arbeidersklasse en haar revolutionaire elementen een nieuwe piek. Duizenden stierven in de oorlog in gevechten, represailles, ballingschap, gevangenissen en concentratiekampen.

Twee maanden na het einde van de bezetting in 1944 zagen partizanen loyaal aan en/of onderdeel van de Griekse Communistische Partij (KKE) hun kans om de macht te grijpen. Deze 'revolutie' ontketende een burgeroorlog tussen de communisten aan de ene, en royalistische en nationalistische krachten aan de andere kant. De laatste gesteund door de Britten. Deze opstand werd uiteindelijk in 1949 verloren door de communisten wat de staat over deed gaan tot het verbieden van de KKE en de zoveelste golf van repressie tegen revolutionairen.

De zoveelste golf van repressie

In 1967 volgt er een nieuwe militaire staatsgreep. Ondertussen was Griekenland in 1952 lid geworden van de NAVO[1] en bleef dat onder de dictatuur. De nieuw gevestigde militaire dictatuur treed hard op tegen politieke dissidenten wat zijn hoogtepunt vindt in 1973. Massale betogingen en bezettingen tegen het verstikkende politieke klimaat worden beantwoord met een bestorming van de Polytechnische Universiteit in Athene met tanks en gewapende eenheden. Hierbij vallen tientallen doden onder de betogende studenten. Uiteindelijk schaadt dit echter de legitimatie van het regime zodanig dat het leid tot de val van de dictatuur.

Wat betreft de anarchistische beweging in Griekenland is het ook de moeite waard om een korte blik op de geschiedenis te werpen. Dit om het felle anti-Stalinisme gericht tegen de KKE te begrijpen en hoe het anarchisme zich heeft ontwikkeld tot wat het nu is.

In tegenstelling tot in veel andere landen, zijn anarchisten in Griekenland relatief lang actief geweest in de socialistische 'Federacion' en de latere

Griekse Communistische Partij. Dit in tegenstelling tot in veel andere landen waar de autoritaire lijn van het Marxisme/Leninisme vaak al eerder voor scheuringen zorgde. Spanningen staken echter ook in Griekenland uiteindelijk de kop op doordat ten tijde van de burgeroorlog eskaders van de Communistische Partij een grote campagne hielden tegen anarchisten, trotskisten en dissidente leden voordat zij zich uiteindelijk gewonnen gaven aan het Britse leger, dat meehielp de communistische opstand te bestrijden. Het anarchisme in Griekenland is na deze enorme klap in leven gehouden door een aantal vooral in ballingschap levenden poëten en schrijvers.

Een revival van anarchisme ziet we dan in de jaren '80 en '90. De beweging krabbelt in die tijd langzaam op en in de meer recente geschiedenis zien we dan een werkelijke opleving na een golf van bezettingen en opstandigheden in 2006-2007. Een jaar later wordt dan in 2008 in de radicale wijk Exarchia de 17 jarige jongen Alexandros Grigoropoulos doodgeschoten. Dit leid tot grote verontwaardiging in heel Griekenland en brengt ook veel jongeren op de been. Met de militaire dictatuur nog vers in het geheugen doet deze gebeurtenis, samen met een bredere repressie die begon toe te nam, bij veel mensen herinneringen

Athene (GR) - Herdeninkingsmonument voor Alexandros Grigoropoulos (1993-2008) in de wijk Exarchia.

herleven en laat zien dat er nog steeds een groot probleem is met extreem-rechtse en totalitaire tendensen binnen het politieapparaat. Er zijn dagen van intense rellen en er vinden massale bezettingen en assemblees plaats in verschillende universiteiten.

In 2011 vind dan in Griekenland, naast Spanje, de Indignados-beweging ook nog weerklank. Al wordt hier door anarchisten wel met gemengde gevoelens op teruggekeken. Zo hadden de protesten van de Indignados een sterk nationalistisch karakter en was het ook soms een stap terug, omdat er vaak met meerderheidsstemmen werd gewerkt in plaats van consensus[2]. Wat de resultaten van deze beweging zijn moet nog blijken, maar toch heb ik best een aantal wat oudere activisten ontmoet die door de Indignados-beweging ge(re)activeerd zijn geraakt.

Door de deelname in verschillende protesten, bezettingen en (algemene) stakingen zijn uiteindelijk veel nieuwe initiatieven ontstaan en heeft het anarchisme zich dieper in de maatschappij weten te vestigen. Het heeft daarmee ook een belangrijke rol gekregen in de protesten tegen de bezuinigingen en de sociale crisis waarin Griekenland zich nu bevindt.

Genoeg geschiedenis; een hedendaags bezoek

Een eerste impressie die ik kreeg toen we van Pátras, waar we met de boot aankwamen, naar Athene reisden was het grote contrast met Nederland. In tegenstelling tot hier, waar migranten klinisch uit het straatbeeld worden gehouden, zijn geïllegaliseerde migranten in Griekenland overal op straat zichtbaar. Ze verkopen kleine spulletjes als films en paraplu's. De schrijnende situatie doet me pijn, want het moet geestdodend en slopend zijn om de hele dag op een paar euro te hopen en vooral afgewezen te worden. Later die week kwamen we een nog schrijnender geval tegen van een bedelaar die duidelijk zichzelf had verwond. Met de diepe voor in zijn been, deels ook verbrand probeerde hij, zo leek het, het succes van het bedelen te verhogen.

Bij aankomst in Athene reed politie met bivakmutsen op motoren intimiderend door het busstation. Van een poging om het beeld van een dienaar van het 'volk' nog enigszins hoog te houden was geen sprake meer. Ze leken gewoon één van de bendes die uit waren op dominantie in de samenleving. Ik vraag me terwijl ik het aanschouw af wat het zou betekenen als de politie zich in Nederland zo zou gedragen. Hier lijken ze zich met een andere tak van de psychologie van controle bezig te houden. Later die avond kwamen we bij ons logeer adres aan waar we gelukkig warm werden ontvangen, net als door de verschillende kameraden die we later zouden ontmoeten. Het was inmiddels de vooravond van een bittere dag: die van de herinnering van de moord op Alexandros op 6 december 2008.

Wij hebben de intentie ons die dag aan te sluiten bij de demonstratie van anarchisten die om 19:00 vanuit de radicale wijk Exarchia van start zou gaan. Echter blijkt al snel dat de politie een geheel eigen agenda heeft en zij zullen dan ook de toon voor de dag bepalen.

Die middag kwamen de eerste berichten binnen van wat een voorbode zou zijn voor de rest van een dag. Het was tot op dat moment ongekend dat er zo hard werd opgetreden tegen demonstraties van scholieren. Later die avond werd ook de demonstratie van 'links', de vooral parlementaire groepen, al snel afgekapt door de politie en de Exarchia ingedreven. De demonstratie van 19:00 en de herdenking om 21:00 hierna, hebben nooit plaats kunnen vinden omdat de politie uiteindelijk in en om de wijk overal checkpoints opwierp en strategische posities in nam. Vanaf dat moment werd het zaak de wijk te verdedigen en werd het een veldslag waarbij de politie het zwaar te verduren kreeg. Achteraf werd voor mij dan ook de agenda van de politie duidelijk – en zo niet hun agenda, dan toch het resultaat. Ze hebben demonstraties beperkt of onmogelijk gemaakt én een rel gecreëerd in Exarchia. Wat weer bijdraagt aan de verdere isolering en criminalisering van de wijk in de media.

Niet stilstaan maar initiatief nemen

Hoe meer ik er over nadenk, hoe meer

me dan ook een naargeestige gedachte bekruipt. De momenten en onderwerpen die we uitkiezen in onze momenten strijd zullen door ons moeten worden geformuleerd. Ik heb hier met meerdere mensen over gesproken. En ook zij benadrukte het belang niet te vervallen in het constant reageren op gebeurtenissen of besluiten van de Staat, maar om juist zelf initiatief te nemen. Wij hebben immers een eigen agenda en deze moeten we proberen door te voeren. Het lukt niet buiten het framewerk van de Staat te breken door constant te blijven reageren op hun agenda. Daarmee blijven zij het toekomstige pad formuleren in plaats van wij.

Een ander vaker genoemd probleem is dat de anarchistische beweging in Griekenland erg op de problemen binnen haar nationale grenzen gericht is. Het nationalisme in de samenleving en de

VOORBIJ NATIESTATEN EN GRENZEN DENKEN

geschiedenis met de communistische partij hebben haar weerklank in de anarchistische beweging. Dit zorgt ervoor dat de blik op de huidige problematiek soms kan blijven steken in de taal- en natiegrenzen. Als men al internationaal nieuws mee krijgt, is het vooral gerelateerd aan hetgeen zich afspeelt in Griekenland zelf. En niet zozeer over wat er bijvoorbeeld in een land als Nederland of Duitsland gebeurd wat betreft de revolutionaire bewegingen.

Dit probleem vindt natuurlijk onder andere de oorzaak in de sociale realiteit

januari 2013 - 'De strijd is ook van jou! Staak: Iedereen naar de straten!'
Solidariteitsposter tegen het dwangbevel van de Griekse staat om metrowerkers te dwingen weer te werken.

waarin men zich in bevindt. Voor veel mensen die ik heb ontmoet is de realiteit bitter. Een flink aantal van hen, zowel jong als oud, zijn het afgelopen jaar hun baan verloren of staan op het punt deze te verliezen. En een sociaal vangnet is met de bezuinigingen verdwenen. Een uitkering is er voor velen niet meer, net als de zekerheid op zorg etc. Veel van de jongeren van rond de 30 staan voor de keuze om terug te verhuizen naar hun ouders of naar het buitenland te vertrekken. En menig ouder persoon denkt er aan om het platte land op te zoeken om te proberen daar zelfvoorzienend te gaan te leven. Dit schaad de waardigheid en ambities van mensen, ook al werken ze hard of zouden ze dat willen.

Naast deze begrijpelijke oorzaak moeten we echter ook niet alleen koffiedik kijken. Men was erg gastvrij en blij met de steun van elders. En ook hebben we met de nodige mensen gesproken die wel degelijk geïnteresseerd waren in onze activiteiten. Hier ligt dus wellicht ook een taak voor onszelf. Ook heeft de beweging in Griekenland als geen andere een internationale nieuwsvoorziening via internet. Zo kunnen we ons in het Engels via Contrainfo[3] en het blog From the Greek streets[4] op de hoogte houden van de belangrijkste radicaal-politieke ontwikkelingen in het land.

EEN VEELHEID AAN INITIATIEVEN

Na onze ervaringen op de 6de december zijn we begonnen aan ons verdere project van verbanden leggen. We hebben onze eerdere contacten gevraagd om ons hierbij te helpen en dat hebben ze dan ook gedaan. Ik ben hen hier erg dankbaar voor.

Een centraal punt van ons bezoek in Athene was **K*BOΞ** (uit te spreken als K*VOX). Een gekraakte voormalig bioscoop gelegen aan Exarchiasquare en een belangrijk trefpunt van veel militanten. De plek is bezet als ontmoetingsplek en om geld te genereren voor bijvoorbeeld de antifascistische strijd. Het is een rustige plek met veel tafeltjes en dagelijks geopend. Veel van de mensen die wij hebben ontmoet kwamen hier 's avonds bij elkaar om bij een kop koffie of een frappé met elkaar de dag door te spreken en te discussiëren over de huidige ontwikkelingen. Hier hebben we dan ook veel belangrijke gesprekken gehad met hen.

Een ander bezoek dat op de agenda stond was het drukkerscollectief **Rotta**. In 2010 hebben we hen met de Vrije Bond financieel gesteund. Ik had de intentie om hier langs te gaan om te kijken waar zij zich mee bezig houden en of we hier misschien in de toekomst meer voor zouden kunnen betekenen. Rotta is in 2006 opgericht en was gevestigd in het pand **Villa Amalias** dat onlangs veel in de media is geweest. Het is pand is namelijk onlangs op 20 december 2012 door de politie ontruimd en recentelijk te vergeefs getracht weer te bezetten. Op het moment is hierdoor die situatie rondom de drukkerij onduidelijk.

Het collectief had een offset-machine gekregen van een gestopt drukcollectief uit Berlijn. Deze machine is echter in 2008 dermate zwaar beschadigd door blusschade na een brand door een aanval van fascisten, dat er een nieuwe moest komen. Deze hebben ze in 2009 weten te vinden en sindsdien draaide de drukpers weer op volle toeren. Rotta drukt posters, flyers en brochures voor anarchistische collectieven , wijk-assemblees en ook doen ze soms opdrachten voor groepen buiten Griekenland. De voorwaarde om materiaal bij Rotta te drukken is dat niet-commercieel werk is - er mag wel geld worden gevraagd voor uitgaven maar enkel om de productiekosten te dekken – en er is geen plaats voor laster. Kritische teksten over andere groepen mogen maar het moet gefundeerd en met respect zijn.

Via onze vrienden zijn we later die week ook in contact gekomen met de gedreven Monique. Zij is betrokken bij de **radiozender 98 FM**[5] die vanuit een door studenten bezette ruimte in de Universiteit in het Oosten van Athene zenden. In haar radioshow doet ze live verslag van acties en demonstraties en biedt ze achtergronden. Een ander vermeldenswaardig item van het radiostation is het gevangenen ondersteuningsprogramma. Hierin wordt voor gevangenen de mogelijkheid geboden om live naar de show te

GOLF VAN REPRESSIE TEGEN ONZE INFRASTRUCTUUR

bellen om zo de isolatie van de gevangenismuren te breken. Ook deze plek is in de recentelijke ontruimingsgolf, naast Vila Amalias, Indymedia en andere belangrijke panden, door de politie aangevallen. Hierbij is een deel van de apparatuur is beschadigd en/of in beslag genomen.

Wij hebben met twee andere Internationale vrienden uit Zweden en Denemarken uiteindelijk ook een bijdrage

geleverd aan een item in de radioshow van Monique. Hierin vertelde we over de activiteiten waarbij we betrokken waren en we discussieerden over de onderwerpen No-Border strijd, repressie en internationale samenwerking.

Ook zijn we later die week op zoek gegaan naar het hoofdkwartier van Antiexousiastiki Kinisi (AK) – de anti-autoritaire stroming. Dit om de verschillende takken van het anarchisme te onderzoeken. Hiertussen zijn in het verleden nogal wat spanningen geweest en wij wilden kijken wat van deze

ANTIFASCISTISCHE NOODZAAK BRENGT GROEPEN WEER DICHTER BIJ ELKAAR

zorgelijke conflicten de oorzaken en overblijfselen waren. Het pand dat we vonden, genaamd **Nosostros** (‘Wij’), was duidelijk te herkennen met een grote zwart-rode vaandel aan de gevel. Het bleek echter niet meer direct gelieerd te zijn aan AK, maar het was in breder gebruik. Wel waren er nog steeds veel leden te vinden en ze dragen er nog veel bij. In gesprekken daar, en ook in K*BOΞ hoorden we dat de noodzaak van de antifascistische strijd groepen weer dichter bij elkaar heeft gebracht, of in ieder geval in dialoog of bijstand.

In Nosotros zijn verschillende activiteiten te vinden. Naast het normaal dagelijks geopende café wordt er livemuziek geprogrammeerd en vinden assemblees plaats. In de ruimtes boven het café zijn een radiostation gehuisvest en worden taalcursussen, kunst- en muzieklessen gegeven. Al deze activiteiten zijn gratis te volgen. Hoewel succesvol bezocht, worden de cursussen wel geplaagd door een gebrek aan ‘teruggave’ van initiatief door de deelnemers. Dit door bijvoorbeeld het schoonhouden van de ruimtes en het mee te helpen in het draaien van het pand.

Ik zie hierin een herkenbaar probleem dat ook wij kennen: geconditioneerd door de gewoonte van de kapitalistische maatschappij is men gewend te nemen. Door middel van geld wordt normaal het recht op iets verkregen en buiten deze financiële transactie wordt geen andere verantwoordelijkheid verwacht. De ‘tegenprestatie’ heeft ergens anders in de vorm van arbeid plaats gevonden. Dit soort initiatieven gaan echter voorbij aan deze transactie maar het breken met de kapitalistische gewoonte is een lastige opgave. Men moet eerst realiseren dat de plek ook van hen is en gewend raken zichzelf te plaatsen in een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid. De plek is wat je er samen van maakt.

De noodzaak van zelforganisatie

Wat interessant is – en naar voren kwam bij meerdere initiatieven – is de noodzaak van zelforganisatie. Het is niet meer enkel een zaak van een ‘morele wenselijkheid’ een andere samenlevingsvorm te hebben waar men actief naartoe werkt. Een voorbeeld van een voedselmarkt ééns in de week, waarbij men tracht de tussenhandelaar te omzeilen en direct groente van de boer kan kopen, is pure noodzaak omdat voedsel in Griekenland zo duur is[6]. Hetzelfde geld voor de fabrieksbezettingen en ziekenhuispersoneel dat weigert om mensen zonder geld niet meer te helpen. De ontwikkelingen die binnen dit soort initiatieven plaats vinden en de omslag van de gedachtegang zijn denk ik van groot belang en moeten we met grote aandacht volgen. Zij kunnen ons namelijk inzicht geven in ervaringen waar relevante elementen van de maatschappij worden overgenomen, op andere voorwaarden worden voortgezet, en nieuwe worden ontstoken. Dit zijn de zaden van een mogelijk vrijere en rechtvaardigere toekomst.

1: Hiermee wordt ook duidelijk dat militaire of fascistische dictatuur geen probleem is voor de NAVO zolang deze maar in lijn staat met het anti-communisme en de bescherming van het kapitalisme waarvoor de NAVO is opgericht

2: Consensus - Besluitvormingsmodel waarbij men er naar streeft dat alle betrokken uiteindelijk kunnen instemmen met het besluit

3: Contrainfo – http://en.contrainfo.espiv.net – Contrainfo is een vertalingscollectief met ook een Nederlandse sectie, je kunt via de site bijdragen

4: From the Greek Streets – http://blog.occupiedlondon.org

5: 98 FM – http://www.radio98fm.org

6: Mijn ervaring leerde dat dagelijkse boodschappen ongeveer 25% duurder zijn als in Nederland. Dit terwijl de lonen veel lager liggen

• •

HEEL NMGN PLAT #3

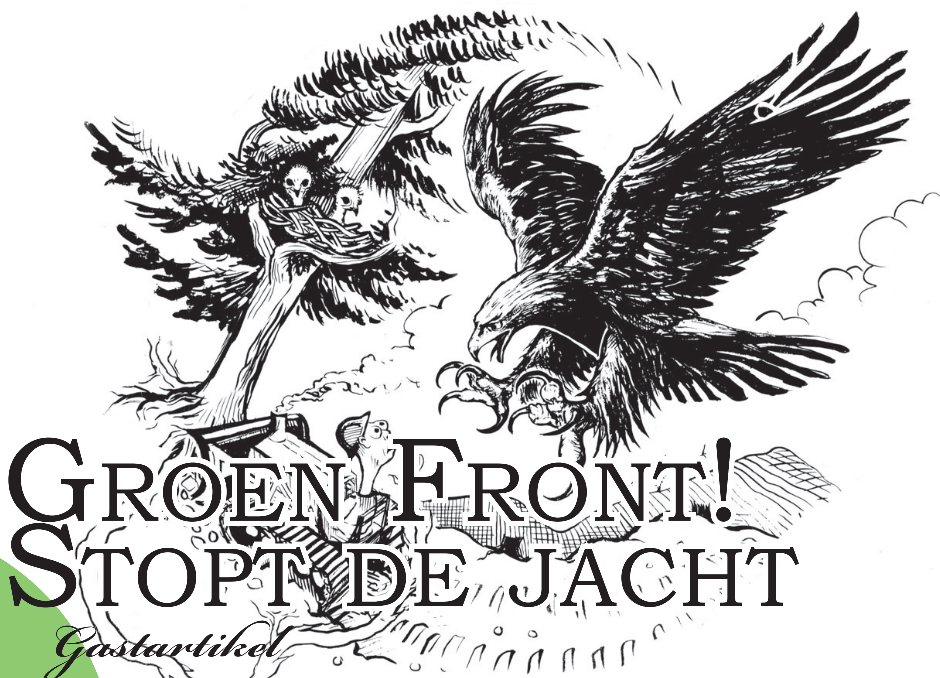
Dit jaar wordt Heel Nijmegen Plat alweer voor de derde keer georganiseerd door de drie collectieven in Nijmegen: De Onderbroek, Café de Plak en Kollektief Café Bijstand. Het traditionele recept wordt wederom gehanteerd – de stad op zijn kop. Dit jaar zelfs met een ware prelude, een preparty in de Onderbroek!

De preparty is op vrijdag 19 april, de festivaldag is op zaterdag 20 april en natuurlijk kan iedereen zijn brakke hoofd weer laten zien bij Heel Nijmegen Brak op zondag 21 april in de Klinker. Waar je je hoofd vol kunt stoppen met veganistische versnaperingen en liters water. Bands als This Routine is Hell, Citizens Patrol, Udarnik en Bernays Propaganda zullen de zalen platspelen en er zijn brute party’s met de vetste DJ’s tot het ochtendgloren.

Voor de vroege vogels kosten tickets een luttele vier euro. Deze zijn te koop bij de preparty of op zaterdag tussen 18:00 en 20:00; voor de laatbloeiers/nachtbrakers zal een passe-partout zes euro gaan kosten. Dit jaar zal het geld dat verdiend wordt middels het festival zowel naar een internationaal doel gaan; *the Mobile Anarchist School*; als naar een lokaal doel; de *Vluchtkerk* in Den Haag. Anarchist Black Cross en Anarchistische Groep Nijmegen zullen hier invulling aan geven met info en stands. Daarnaast zal etalage Derde Wal exposities en andere enerverende kunstprojecten een plaats geven op het festival.

Houd de website goed in de gaten en tot in april!

HEEL NIJMEGEN PLAT
www.heelnijmegenplat.nl

GroenFront! Stopt de jacht

Gastartikel

voicemail box 084 8666018
vvgf@groenfront.nl
www.groenfront.nl
facebook.com/groenfront
twitter.com/groenfront

GroenFront! start een campagne om de mythe van wildbeheer te ontmaskeren en de jacht op wilde zwijnen en edelherten te stoppen.

De intensieve jacht en het door jagers bijvoeren van wild op de Veluwe vergroot de overlast van vooral zwijnen en verstoort het ecologisch evenwicht in het gebied. De praktijk in tal van natuurgebieden waar niet (intensief) gejaagd wordt bewijst dat wildpopulaties zichzelf heel goed stabiel kunnen houden en de sterfte dan veel lager ligt als bij intensieve jacht.

Zwijnen en herten kunnen goed samenleven met mensen, als die laatste bereid is zich net als het wild aan te passen.

– GF! roept wandelaars op jachthutten en voerplaatsen in kaart te brengen
– Vraagt terreinbeheerders als gemeenten en het Geldersch Landschap te stoppen met het verhuren van jachtpercelen
– Voert geweldloze directe actie om de jacht onmogelijk te maken.

De lancering van jachtkaart.nl

Op *www.jachtkaart.nl* vind je de voor veel wandelaars en natuurliefhebbers verborgen wereld van de jacht. Wij hopen die zo zichtbaar te maken voor iedereen.

De kaart is nog niet volledig. Jachthutten worden soms verplaatst door jagers, of onklaar gemaakt door natuurliefhebbers. Soms worden er nieuwe jachthutten of voederplaatsen bijgeplaatst. Je kunt meehelpen deze kaart te verbeteren door in het bos waar je vaak wandelt jachthutten en voederplaatsen op te sporen en ons de exacte GPS coördinaten en – indien mogelijk – een foto door te geven op *melding@jachtkaart.nl*. Ook meldingen over hutten die onklaar zijn gemaakt zijn erg welkom.

Met deze gegevens hopen we de mythes rond wildbeheer door te prikken. Daarnaast gebruiken we de informatie voor een campagne van geweldloze directe actie om de jacht op zwijnen en herten te stoppen.

Hoe vind je een jachthut of voerplek?

Jachthutten vinden is net jagen, je zult moeten zoeken naar sporen en goed moeten observeren. Zie je jagers, let goed op waar ze heen gaan en wat ze doen. Sporen die je zoekt zijn bandensporen van jeeps en terreinwagens in het bos, en de plekken waar ze vaak stoppen. Vaak loopt er vanaf die plek een klein verborgen wandelpaadje naar de jachthut of voerplaats.

Beide vind je vaak aan de rand van wildweides, open met gras begroeide plekken in het bos. Of aan de rand van akkers en weilanden. Een ander duidelijk spoor zijn bospaden die worden afgesloten door er takken en bomen over heen te gooien.

Samen met jullie steun stoppen we de jacht op wilde zwijnen en herten!

GroenFront! / Directe ecologische actie

GroenFront! is een informeel netwerk van radicale milieuactivisten opgericht in 1996. Het heeft sindsdien een serie actiecampagnes op haar naam staan. In 2000 wist ze een deel van het Betuwelijn project van tafel te krijgen. De activisten lieten in 2006 de NAVO in het stof bijten door de kap van 14 hectare bos in Schinveld tegen te houden.

Homage to Catalonia

Boekrecensie

Door Hannah Sturm

Al op de middelbare school was ik verknocht aan Orwell klassiekers 1984 en Animal Farm. In Homage to Catalonia ben ik een paar keer begonnen maar kwam steeds niet verder dan de derde pagina, waarschijnlijk vanwege de vuistdikke en onhandige Orwell-omnibus waaruit ik las. Toen ik onlangs de pocketversie van de Zwarte Uil leende kon ik eenmaal begonnen met lezen eigenlijk niet meer stoppen.

Homage to Catalonia is een verslag van George Orwell's persoonlijke ervaringen met de Spaanse Burgeroorlog waarin hij van december 1936 tot juni 1937 vocht aan het Aragon-front. Ook bespreekt hij de gevechten die in de eerste dagen van mei 1937 in Barcelona plaatsvonden tussen socialistische revolutionairen en stalinistische communisten. Het boek is heel interessant als je nog niet veel van deze gebeurtenissen afweet.

Orwell ging naar Spanje om tegen het fascisme te vechten en door hierover te schrijven wilde hij de Britse en Franse arbeidersklasse wakker schudden. Mede hierom wordt alles helder uitgelegd. Eenmaal in Spanje gearriveerd bleek er ook nog een heuse sociale revolutie gaande te zijn, met name in Catalonië, en ook informatie over deze situatie wilde Orwell delen met arbeiders uit andere landen.

Het boek gaat dus niet alleen over de toestand aan het front en het leven als soldaat, maar ook over de politieke achtergronden en drijfveren van de oorlog. Speciaal voor de lezers die alleen in de militaire aspecten van de Spaanse burgeroorlog geïnteresseerd zijn, beschrijft Orwell de sociale en politieke achtergronden in aparte hoofdstukken die overgeslagen kunnen worden. Maar juist deze hoofdstukken zijn erg interessant en verhelderend over hoe het nou precies zat met de fascisten, communisten, socialisten en anarchisten in het Spanje van 1936.

Het is niet mijn bedoeling hier de Spaanse Burgeroorlog in een alinea samen te vatten, maar even in het kort: in 1936 kwamen rechtse, conservatieve, fascistische rebellen, gesteund door Nazi-Duitsland en fascistisch Italië en onder leiding van Francisco Franco, in opstand tegen de net nieuw verkozen socialistische republikeinse regering van Spanje. Deze conservatieven vormden een vrij geünificeerd blok, vooral verbonden door hun afkeur van de regering. De republikeinse regering werd gesteund door communisten, socialisten en verschillende anarchistische groepen, maar er was veel meer sprake van onderlinge verdeling. De meer

autoritaire, reformistische fracties wilden kosten wat kost hun regering beschermen om zo verenigd tegen het fascisme te kunnen vechten. Voor de anarchistische groepen en meer revolutionair georiënteerde communisten en socialisten lag de focus echter meer op het realiseren van een sociale revolutie.

Super boeiend is het om te lezen hoe Orwell staat tegenover de verschillende fracties binnen de 'Republiek' en het voortschrijdend inzicht dat hij heeft over de politieke spel achter de oorlog. Er is een constante spanning tussen het 'samen en verenigd vechten tegen de fascisten' en de onderlinge strijd tussen revolutionaire en reformistische, contrarevolutionaire antifascisten, die ook buiten de context van de Spaanse Burgeroorlog interessant is.

Naast uitvoerige uitleg over al deze politieke toestanden, zitten er ook genoeg andere elementen in Homage to Catalonia om het uitstekend leesbaar te maken. Zo zijn daar bijvoorbeeld Orwell's gevatte gevoel voor humor – zoals nadat hij een kogelschot in zijn nek overleefd heeft en hem verteld wordt dat hij nu wel de gelukkigste mens op aarde moet zijn, hij droogjes antwoordt dat hij gelukkiger zou zijn wanneer hij helemaal niet zou zijn neergeschoten – en zijn zeer menselijke geklaag over het gebrek aan sigaretten en de lelijkheid van de laatst overgebleven kerk in Barcelona (inderdaad, de Sagrada Família).

Maar bovenal is het boek nooit saai, omdat overal Orwell's gezonde verstand gevoel voor rechtvaardigheid uit spreekt:

> *"I have no particular love for the idealized 'worker' as he appears in the bourgeois Communist's mind, but when I see an actual flesh and blood fight between him and his natural enemy, the policeman, I do not have to ask myself which side I am on."* (H.10/p.119)

Het politieke toneel was erg complex en zorgde voor onderlinge strijd tussen verschillende groepen. Orwell trok zich echter niet veel aan van alle politieke labels. Als het er op aan kwam, wist hij waar hij voor streed.

'Homage to Catalonia' is te leen in anarchistische bibliotheek de Zwarte Uil in zowel Engels als Nederlands.

EEN WERELD ZONDER WINST

Collumn

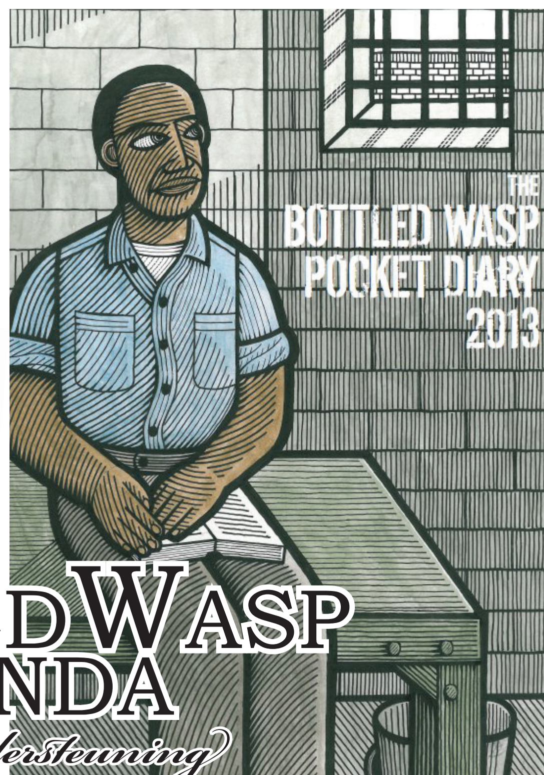
Door RT

Er zijn tal van manieren hoe een economie ingedeeld kan worden, in Nederland hebben we een economie met een hoge mate van marktwerking. Vraag en aanbod bepalen de prijzen en een zo hoog mogelijke winst behalen is het doel van veel ondernemingen. Dit klinkt misschien logisch, waarom zou je je anders een slag in de rondte werken?

Maar eigenlijk is het toch een rare manier van denken, winst als doel. Stel je hebt garagebedrijf, dan is je doel toch het repareren van auto's? En bij een supermarkt is je doel toch om een schakel te zijn tussen massaproducent en mensen die levensmiddelen nodig hebben? En het doel van een ziekenhuis is toch om mensen beter te maken? Bij de eerste twee kunnen we duidelijk zijn, het doel van de directie van de Kwik-Fit is snel veel geld verdienen, de directie van de Albert Heijn idem dito, als vermogend persoon in deze bedrijven investeren zorgt dan ook voor een uitkering van een deel van de winst. In ziekenhuizen is dit niet het geval, het geld dat ziekenhuizen overhouden wordt geïnvesteerd in het ziekenhuis zelf (al gebeurd dit niet altijd op een correcte manier, denk maar aan topsalarissen). Verder is er nog geen jaar geleden een rechts proefballontje opgelaten met een wetsvoorstel waardoor het voor ziekenhuizen mogelijk zou zijn om particuliere investeerders te trekken en winst uit te keren.

Een eerste stap naar een andere samenleving is het bannen van winst voor basisdiensten in de breedste zin van het woord. Geen winst op eten en drinken, zorg, onderwijs, cultuur en ga zo maar door. Als de focus niet ligt op winst maar het originele product/dienst zal de kwaliteit hiervan omhoog schieten en zal het voor het volk goedkoper worden om zich in het levensonderhoud te voorzien. Zo komen we tot de kern, er worden diensten aangeboden die nodig zijn omdat ze nodig zijn. Niet om winst te maken. Winst voor mensen die zo veel geld hebben dat ze het ook nog kunnen investeren is nergens voor nodig.

BottledWasp zakagenda

Gevangenen ondersteuning

Door ABC-Nijmegen

De Bottled Wasp zakagenda is een nieuw non-profit fondsenwervings project dat is gelanceerd door Anarchist Black Cross Brighton en medewerkers van de anarchistische boekenbeurs in Londen.

Het idee is om zo op de langere termijn stabiele inkomsten binnen te kunnen krijgen voor de ondersteuning van gevangenen. Deze uitgave zal een publicatie model worden dat gebruikt gaat worden door een (hopelijk) onafhankelijk zelfvoorzienend collectief dat het dagboek zal gaan produceren in de komende jaren. Elke nieuwe editie van de Bottled Wasp wordt gemaakt rond een nieuw thema.

Bij deze 2013 editie is het thema *'gevangenen-ondersteuning en verzet'*. Er staan o.a. artikelen in over schrijven naar gevangenen, waarom je de politie moet aanklagen en een artikel over zwijgen bij arrestatie. Alle gebruikelijke agenda kenmerken staan er ook in: maandelijkse en jaarlijkse organisatoren, een menstruele agenda en een pagina met links over gevangenenondersteuning. Met bijdragen van het Anarchist Black Cross, Legal Defence & Monitoring Group, Bent Bars Project, Green & Black Cross, Haven Books aan gevangenen, Kate Sharpley Bibliotheek en nog veel meer.

De voorkant van de Bottled Wasp is ontworpen door Clifford Harper. De agenda zelf bevat uitgebreide overzichten van data en afbeeldingen van historisch gevangenisverzet en andere gerelateerde anarchistische evenementen, grootschalige demo's en substantiële activiteiten van verzet en verjaardagen van lange-termijn gevangenen. Ook staan er maandelijkse artikelen in over onderwerpen variërend van gevangenisopstanden (Attica 1971 en Strangeways 1990) tot het bombarderen van het MOVE hoofdkantoor naar Giuseppi Pinelli en andere sterfgevallen tijdens hechtenis. Een onderdeel van de rol van dit nummer is het vergroten van het aantal mensen dat actief gevangenen ondersteund. Dit in aanvulling tot hen die alleen passief ondersteunen door de aankoop van de agenda zelf.

De Wasp werd gelanceerd op de Londense boekenbeurs op 27 oktober 2012 en is momenteel beschikbaar voor de verbluffend redelijke prijs van 10 euro.

Bestellen? Stuur het geld in een envelop, met vermelding van je adres op naar ABC-Nijmegen: Tweede Walstraat 21, Nijmegen t.a.v. ABC-Nijmegen.

Wil je een donatie geven aan het Bottled Wasp project en het werk van het Anarchist Black Cross netwerk en andere gevangenen steungroepen? Dan zijn hier de Bottled Wasp bankgegevens:

The Bottled Wasp
Co-operative Bank
Sorteer code: 08-92-99
Acc. No: 65601648

Fascisme in Griekenland en Europa?!

Solidariteitsactie

Met de verkiezingen van Juni 2012 in Griekenland heeft de 'Gouden Dageraad' – een expliciet nationaalsocialistische partij – een officiële representatie in het Griekse Parlement. Met deze parlementaire deelname van de Gouden Dageraad voelen neo-nazi's in Griekenland zich erg gesterkt om hun gewelddadige praktijken op straat kracht bij te zetten.

Dit vaak zelfs in samenwerking met óf onder toezicht van de politie. Het aantal aanvallen tegen migranten en winkeltjes van migranten is explosief gestegen, even als de aanvallen op linkse initiatieven. Zoals we al vaker hebben gezien door de geschiedenis is het ook nu weer zo dat, in tijden van economische crisis, er een groei is in de aanhang van rechts-radicale ideologieën.

Antifascistische Patrouilles

Het aantal aanvallen op migranten stijgt nog elke week, gevoed ook door de gemengde en apathische houding van de politie die niets doen om de daders te stoppen of te straffen. Als reactie hier op hebben antifascisten een drietal motor-patrouilles gehouden. Met een 120 mensen op een tachtigtal motoren zijn zij door de wijken gegaan met propaganda tegen het racistische geweld en om directe actie te voeren om zo een veiligere situatie voor migranten op straat te realiseren.

Tijdens de derde patrouille, op zondag 30 september, is een groep neo-nazi's gespot die een migrantenwinkel aan het vernielen waren. Er werd hierbij ingegrepen en de nazi's werden succesvol gestopt en verjaagd. In de afloop hiervan werden echter de antifascisten al snel aangevallen een motoreenheid van de politie genaamd DELTA. Belangrijk hierbij te vermelden is dat een groot deel van de leden van deze politie-eenheid actieve en sympathiserende leden van de nationaalsocialistische organisatie Gouden Dageraad zijn. Bij de gevechten die uitbraken zijn uiteindelijk 29 mensen gearresteerd waarvan 14 of 15 ook echt werden vastgehouden.

Repressie

Deze antifascisten zijn in de nacht daarop op het politiebureau vernederd en ernstig mishandeld/gefolterd. Mensen zijn nachten wakker gehouden en gedwongen te blijven staan met het hoofd naar de muur, structureel geslagen, medische verzorging is hen ontzegt, gedwongen uit de WC te drinken, geslagen, stroomschokken gegeven, ga zo maar door. Inmiddels zijn zij allen op borgtocht van 3000 euro per persoon vrijgelaten, een enorm en exceptioneel bedrag.

Daarbij doet zich naast de emotionele en financiële schade zich nog een derde probleem voor: de antifascisten zijn nu met naam en adres bekend bij de DELTA-politie. Hiermee lopen zij directe kans op huisbezoeken door hen, maar ook neo-nazi's omdat deze zo nauw met elkaar verbonden zijn.

Schreeuw om solidariteit

In de media in Griekenland (en daarbuiten) is er niets tot weinig naar buiten gekomen over de gebeurtenissen rondom deze patrouilles. De publieke aandacht werd enkel afgeleid door een verhaal over de bedreiging van de 'nationale veiligheid' van Griekenland, in plaats van dat er antwoorden werden geëist op het vasthouden van de antifascisten, het politie-geweld en de

racistische misdaden.

In solidariteit met hen, en in verzet tegen fascisme en nazisme, vinden er overal in Europa acties plaats. Iedereen moet op de hoogte worden gebracht met wat er zich buiten het beeld van de media af speelt. Politiegeweld en onderdrukking zijn in opkomst en de staat is zich op vele vlakken aan het voorbereiden op de komende sociale onrust (zie de stijging in nieuwe aankopen van materieel en de uitbreiding van wetgeving en bevoegdheden bijvoorbeeld). Migranten en die gene die hun steunen in hun strijd voor de meest basale mensenrechten, zijn de eerste slachtoffers van de repressie en het rechtse geweld.

De ontwikkelingen in Griekenland, en in het specifiek de opkomst van extreem-rechts, zijn een klassiek voorbeeld van sociale onvrede in de samenleving die getracht wordt te kanaliseren. Er wordt hierbij een verdeling gecreëerd waarin wij als werkende klasse tegen elkaar worden uitgespeeld. De sociale- en politieke crisis beïnvloeden onze levens inmiddels dagelijks en we mogen niet worden afgeleid van onze revolutionaire doelen.

Er is een roep om (internationale) solidariteit: voor emotionele, financiële steun en een breuk met de mediastilte. Hier geven wij gehoor aan. Solidariteit met de antifascisten en revolutionaire strijd in Griekenland!

WOULD YOU RATHER DIE FROM A SINGLE BLOW TO THE HEAD OR A 1000 PAPER-CUTS

NEITHER. WE CHOOSE TO LIVE

HOUD VOOR UPDATES VAN RADICALE, SOCIALE ACTIVITEITEN IN NIJMEGEN DE AGN WEBSITE IN DE GATEN

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL

AGENDA

Voor een actief Nijmegen

FEBRUARI

- 13 februari / AGN discussieavond: kapitalisme en anti-kapitalisme / de Klinker, Nijmegen / 20:00
- 13 februari / Presentatie 'Direct Actie' #25 / MKZ, 1ste schinkelstr. 14-16, Amsterdam / 19:00 / www.agamsterdam.org
- 16 februari / Vreemd - Queerparty Extraordinaire / Café de Plak / 23:00
- 22 februari / 45-jarig jubileum XminY / OCCI, Utrecht / 20:00 / www.xminy.nl
- 22 februari / Mulawan solidariteits eetcafé & info-avond: I want papers, marry me! / de Klinker, Nijmegen / www.grotebroek.nl

MAART

- 2 maart / Alternatieve Boekenbeurs / Kraankindersstraat 2 , Gent, België
- 2 maart / Reclaim the Seeds - Zadenruilbeurs / Den Bosch
- 8 maart / Internationale Vrouwendag
- 13 maart / AGN Info- & discussieavond - thema nog niet bekend / de Klinker, Nijmegen / 20:00

APRIL

- 19, 20, 21 april / Heel Nijmegen Plat #3 / de Plak, de Onderbroek, de Bijstand

www.heelnijmegenplat.nl

MEI

- 1 mei / Internationale dag van de arbeiders
- 17, 18, 19 mei / Pinksterlanddagen / www.pinksterlanddagen.nl

SOCIALE EN ZELFWERKZAME PLEKKEN EN GROEPEN

Een korte opsomming in Nijmegen

PLEKKEN

DE GROTE BROEK

Autonoom centrum / voor programma zie maandflyer en website

De Onderbroek / poppodium, bar en disco / donderdag en vrijdag kroegavond

De Klinker / woensdag soepcafé 18:30 / zaterdag dagcafé 12:00-18:00 / zaterdag & zondag eetcafé vanaf 18:00

Tweede Walstr. 21
Van Broekhuysenstr. 46
www.grotebroek.nl

DE BIJSTAND

Kroeg / dagelijks geopend / 15:00-03:00

van Welderenstr. 104, Nijmegen
www.debijstand.nl

DE PLAK

Collectief eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter / elke dag geopend vanaf 12:00

Bloemerstraat 90, Nijmegen
www.cafedeplak.nl

DE PARAPLUFABRIEKEN

Woon-werkpand met kroeg, exporuimte, verschillende kleine onderneminkjes / vrijdag vanaf 16:00 kroegavond

Van Oldenbarneveldstr. 63a, Nijmegen
www.plu.nl

STICHTING OVERAL

Kringloopwinkel, geeft subsidies weg aan goede doelen / woensdag & donderdag van 14.00-17.00

Bredestraat 52, Nijmegen
www.overal.org

BASTA

Ideële kringloopwinkel / woensdag 14:00-17:00 en zaterdag 12:00-17:00

Begijnenstr 34, Nijmegen
http://stichtingbasta.blogspot.com/

GROEPEN

ANARCHISTISCHE GROEP NIJMEGEN

Werk- en actiegroep die met theorie en praktijk verbind voor nieuwe dagen.

www.anarchistischegroepnijmegen.nl
www.vrijebond.nl

ANARCHIST BLACK CROSS

Gevangenenondersteuning en anti-gevangenissysteem werkgroep

abcnijmegen.wordpress.com

ANARCHISTISCHE BIEB DE ZWARTE UIL

Bibliotheek met radicale literatuur voor die andere wereld waar je eigenlijk altijd al van droomde / elke zaterdag 12:00-17:30

DOORBRAAK NIJMEGEN

Lokale groep van de landelijke linkse basisorganisatie Doorbraak

www.doorbraak.eu

MULAWAN

No-Border keukencollectief dat tweewekelijks soli-eetcafé organiseert in de Klinker.
Check www.grotebroek.nl voor meer info en openingstijden

STICHTING GAST

Migranten en geïllegaliseerden steunpunt in Nijmegen

www.stichtinggast.nl

STRAATMENSEN VOOR STRAATMENSEN

Kookgroep van voor en door de dak en thuislozen in Nijmegen.

http://www.straatmensen.nl

BATAFORUM

Communicatieplatform voor linkse acties en activiteiten

www.bataforum.nl

BIJDRAGEN AAN INBEWEGING? MAIL ONS OP AGN@RISEUP.NET